

CRITICA CINEMA

Marcel·lí Borrell / opinio@lamanyana.cat

Passable melodrama nostàlgic

La història. Nova York, avui. Thomas, jove talentós, passa per una crisi sentimental i existencial, fins que descobreix que el seu prepotent pare té una amant, aleshores Thomas espia la dona i s'embolica amb ella.

Les formes. Algú ha comparat la pel·lícula amb *Manhattan* (1979) de Woody Allen i *El graduado* (1967) de Mike Nichols.

És agafar el rave per les fulles. Parlant de raves, *Canción de Nueva York* (The Only Living Boy in New York, és a dir, l'únic noi amb vida a Nova York) ve a ser un publi-reportatge sobre la ciutat dels gratacels, per on pul·lulen una 'beautiful people', colla d'esnobs de la cultura pseudo-literària

de l'Upper Est. Per tant, no és d'estranyar que al costat d'uns diàlegs carregats de brillantina intel·lectual (en boca d'un més que ganyotaire i apurat Jeff Bridges) n'aflorin altres tan pedrestres com el rajoynià 'un vaso es un vaso'. El director Marc Webb (Indiana, 1974) juga a ser un Woody Alien, vull dir, Allen, fotografiant la 'city' i els seus luxosos apartaments des de tots els angles imaginables, sota una pluja fotogrènica a lo cantant sota la ídem. El publi-reportatge es vesteix de comèdia 'indie'

romàntica, quan de fet, no passa de melodrama familiar i urbanita al ritme de les cançons de Lou Reed, Bob Dylan i, com no, Simon & Garfunkel, els pares del títol original de la criatura fílmica. El guió perpetrat per l'Allan Loeb macera en almívar i vinagre de 'boutique' sibarita els tòpics del gènere, amb uns girs argumentals que riu-te'n tu dels del Puigdi. O allò del (melo)

drama de 'padre y muy señor mio' de tota la vida fulletonesca. A més del Jeff Bridges fent de tutor i també productor del film, el melodramàtic reportatge compta amb la presència d'un càsting de bon veure: la guapa Kate Beckinsale, el caramel·litzat Pierce Brosnan, la sòbria Cynthia Nixon, i el jovenàs Callum

Canción de Nueva York

Director:

Marc Webb.

Intèrprets:

**Callum Turner,
Jeff Bridges,
Kate Beckinsale,
Pierce Brosnan,
Cynthia Nixon.**
EUA, 2017. 89'.
JCA Alpicat,
Funatic Lleida.

Turner.

El fons. No et pots fiar ni de ton pare, sempre que sàpigues qui és.

La imatge. El passerell Thomas confessant al pare que s'allita amb la seva amant, també present al despatx.

La frase. 'La gente hace cosas sin darse cuenta', que adverteix Joanna, l'amant. Mai tan oportú com avui a casa nostra.

La recomanació. Enamorats del 'look' nostàlgic de Nova York, així com per a enamorats de l'amor.